

drells: l'esmentat tòxic sagitari era el tòxic paraliso-muscular derivat del *veratrum album*.

Si los consellers procuraven ab llurs disposicions defensar la vida dels ciutadans barcelonins contra les possibles venalitat o estulticia dels especiers criminalment solicitades, les Corts generals, convocades per la Corona pera tractar del *bon stament e reformatio de la terra*, llegislaven, a fi d'evitar falsificacions, deficiencies, ignorancies y adhuch cobdices, que les apotecaries fossin severament inspeccionades y axi revestirles de la màxima garantia. PerçK en les Corts celebrades en lo monestir de fra menors de Perpinyà, en Març de 1351, convocades per lo Rey En Pere III, s'accordá que les Ciutats y Viles nomenessin tres prohoms, çò es, un mercader, un metge de fisica y un apotecari, los quals setmanalment y conjunta, mitjançant retribució, regoneguessin los medicaments de les apotecaries previ lo sagrament y homenatge de consuetut en semblants casos; y si algun de dits medicaments fos deficient y ilegal tenien lo deure de denunciarho. Aytal acord del Rey y dels tres Braços o Estaments representants de la terra, presidint Barcelona l'estament popular, fou près perque "experiencia a nos docuit quod ex malis confectionibus et medicamentis que ut plurimum ex impericia avaricia vel malicia apothecariorum egritudines longue et mors eciam insegitur aliquandod. De passada també acordaren les Corts perpinyaneses que fossin denunciats los preus de les receptes que a

criteri dels pèrits se consideressin exagerats oabusius (1).

Mes ençà modificaren la composició d'aquest tribunal d'inspecció, afeginthi un altre apotecari o especier y el Mostaçaf: "quisqun any se ha de elegir un phisich, un droguer e dos speciers en la primera setmana de Janer, que ensembs ab lo Mosteçaff haien a regoneixer les botiques dels especiers e les medicines e altres coses e com se deuen pagar les medicines (any 1395) (2).

A Barcelona facilitava aquests escorolls deontologichs la costum, seguida per moltes professions, d'ocupar los especiers o apotecaris un carrer, no obstant havernhi alguns d'escampats per la ciutat, car la residencia en lo barri del ofici no era obligatoria. Lo dels Apotecaris s'esqueya si fà no fà al carrer nomenat avuy de la Llibreteria com se desprèn del curs processional seguit per la donçella Maria de Luna al anarse a maridar ab l'Infant Maria de Luna al anarse a maridar ab l'Infant Martí, lo dia 13 de Juny del any 1372: "et dicta nupta exivit a palacio regio, et eundo per vicum Pothecariorum et per carriam del Regomir usque ad carriam Amplam et inde ad vicum Maris et per ipsum eundo ad sedem cum domino rege et domino episcopo Valencie et pluribus nobilibus et baronibus, accepit in ipsa sede ecclesiasticam benedictionem" (1).

(1) A. C. A. R. 536, fol. 85.

(2) Arx. Ant. Mun. Rub. Ord.

(1) Arx. Ant. Mun. Cron. del rac.

(Seguirà)